17/11/2023

Μητροπολίτης Βεροίας: «Το άγιο βάπτισμα νέκρωση της αμαρτίας» (ΒΙΝΤΕΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 16 Νοεμβρίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων στη σειρά των διαδικτυακών εκπομπών «Επισκοπικός Λόγος» ανέπτυξε το θέμα: «Τό ἅγιο βάπτισμα νέκρωση τῆς ἁμαρτίας καί κοινωνία τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ».

Ο διαδικτυακός «Επισκοπικός Λόγος» μεταδίδεται κάθε Πέμπτη στις 7:00 μ.μ. στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, στην αντίστοιχη σελίδα στο Facebook, στο κανάλι στο Youtube καθώς και στον ραδιοφωνικό σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως μας «Παύλειος Λόγος 90.2 FM».

Στη διαδικτυακή ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, ανέφερε μεταξύ πολλών άλλων: *Συνεχίζοντας ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας νά μᾶς ἐξηγεῖ στόν δεύτερο λόγο τοῦ ἔργου του «Περί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς» τή σημασία τοῦ ἁγίου βαπτίσματος γιά τήν πνευματική ζωή τοῦ χριστιανοῦ, ἑστιάζει*

τώρα στόν ρόλο τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου γιά τή νέκρωση τῆς ἁμαρτίας.

Ἡ ἁμαρτία, γράφει ὁ ἱερός Πατήρ, ἔχει δύο μορφές καί ἀναπτύσσεται μέ δύο τρόπους. Πραγματοποιεῖται μέ τήν πράξη καί παγιώνεται μέ τή συνήθεια. Ἡ πράξη ἀποτελεῖ ἕνα στιγμιαῖο γεγονός, τό ὁποῖο γίνεται ἀλλά δέν ὑφίσταται, δέν παραμένει στή συνέχεια. Γίνεται καί δέν ὑπάρχει πλέον. Ὁ ἅγιος Νικόλαος παρομοιάζει τήν πράξη τῆς ἁμαρτίας, ὅποια καί ἐάν εἶναι αὐτή, μέ ἕνα βέλος πού πλήττει τόν ἀντίπαλο, πού τόν πληγώνει καί στή συνέχεια ἐξαφανίζεται. Δέν μπορεῖς νά τό ἀνακαλέσεις, δέν μπορεῖς νά διορθώσεις τό συμβάν, δέν μπορεῖς νά ἀκυρώσεις τό τραῦμα. Αὐτό συμβαίνει καί μέ τή πράξη μας. Γίνεται καί μπορεῖ νά μήν ὑφίσταται πλέον, ἔχει ὅμως ἀφήσει πίσω της τό τραῦμα, τά σημάδια δηλαδή τῆς κακίας, τήν αἰσχύνη καί τήν ἐνοχή γι᾽ αὐτήν. Εἶναι βέβαια κάτι τό ὁποῖο μπορεῖ νά συμβεῖ στόν καθένα μας, γιατί ὁ καθένας μας μπορεῖ νά παρασυρθεῖ στιγμιαῖα ἀπό μία ἀδυναμία, ἀπό μία ἀπροσεξία καί νά παρασυρθεῖ ἀπό τόν πειρασμό καί νά κάνει μία ἁμαρτωλή πράξη ἤ σκέψη. Ἄν περιορισθεῖ ὅμως στό στιγμιαῖο αὐτό γεγονός, ἀρκεῖ νά μετανοήσει θά μπορέσει νά ἐξαλείψει μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ τό τραῦμα καί νά τό ἀποκαταστήσει.

Ἀντίθετα, ὅταν ἡ ἴδια ἁμαρτωλή πράξη ἐπαναλαμβάνεται, τότε μετατρέπεται σέ συνήθεια. Ἡ συνήθεια πάλι, πού προκύπτει ἀπό αὐτές τίς ἐπανειλημμένες πονηρές ἐνέργειες, εἰσχωρεῖ στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ἡ ἀσθένεια πού προέρχεται ἀπό μία κακή διατροφή, καί γίνεται μόνιμη. Καί καθώς ἡ συνήθεια εἶναι μόνιμη δεσμεύει τήν ψυχή μέ ἄλυτα δεσμά καί ὑποδουλώνει τό φρόνημα τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτό ἔχει ὡς συνέπεια νά προκαλεῖ στούς ἀνθρώπους πού ἔχει αἰχμαλωτίσει ἀκόμη μεγαλύτερα κακά, καθώς τούς ὁδηγεῖ στίς πιό πονηρές ἐνέργειες ἀπό τίς ὁποῖες προέρχεται καί ἡ ἴδια. Ἔτσι δημιουργεῖται ἕνας φαῦλος κύκλος μεταξύ αὐτῶν πού γεννᾶ καί αὐτῶν ἀπό τίς ὁποῖες γεννιέται, ἀπό τόν ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀδύνατο νά ἀπεμπλακεῖ.

Διότι ὁ Δεσπότης Χριστός, γράφει ὁ ἅγιος Νικόλαος, μᾶς ἔδωσε μέ τόν θάνατό του τήν ἐξουσία νά θανατώσουμε τήν ἁμαρτία, ἐνῶ μέ τήν ἀνάστασή του μᾶς κατέστησε κληρονόμους τῆς καινῆς ζωῆς. Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ ὡς πραγματικός θάνατος θανατώνει τή ζωή τῆς ἁμαρτίας καί ὡς θυσία μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπό τήν εὐθύνη τῶν ἁμαρτημάτων, γιά τά ὁποῖα ὅλοι μας ἤμασταν ὑπόλογοι ἐξαιτίας τῶν πονηρῶν μας πράξεων.

Ἔτσι, λοιπόν, τό λουτρό τοῦ ἁγίου βαπτίσματος μᾶς καθαίρει ἀπό κάθε ἁμαρτωλή συνήθεια καί ἐνέργεια, ἐπειδή μᾶς κάνει κοινωνούς τοῦ ζωοποιοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειδή ὅμως μέ τό λουτρό αὐτό μετέχουμε καί στήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ὁ Χριστός μᾶς χαρίζει καινούργια ζωή, πλάθει τά μέλη μας καί βάζει μέσα μας τίς δυνάμεις πού θά χρειασθοῦμε, ὅταν θά φθάσουμε στή μέλλουσα ζωή.

Γι᾽ αὐτό καί, ὅταν βαπτίζομαι, ἀμέσως ἐλευθερώνομαι ἀπό τά ἐγκλήματά μου καί ἀμέσως λαμβάνω τήν ὑγεία μου. Μάλιστα, ἐπειδή τό βάπτισμα εἶναι ἀποκλειστικά ἔργο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος δέν ἐξαρτᾶται καί δέν ὑπόκειται στόν χρόνο καί, ἐπιπλέον, ἐπειδή δέν εὐεργετεῖ τώρα τό ἀνθρώπινο γένος γιά νά ἔχει ἀνάγκη ἀπό τόν χρόνο, ἀλλά τό ἔχει εὐεργετήσει ἤδη, δέν ὑπάρχει ἀνάγκη χρόνου γιά νά λάβουμε τήν ὠφέλεια τοῦ βαπτίσματος καί γιά νά προκύψουν οἱ εὐεργεσίες τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου.

Τί σημαίνει αὐτό; Σημαίνει ὅτι μπορεῖ ἐμεῖς νά βαπτιζόμεθα σήμερα γιά νά λάβουμε τήν κάθαρση καί τήν ἀπαλλαγή ἀπό τήν ἁμαρτία, ἡ ὁποία εἶναι δωρεά τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου, ἀλλά ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος διά τῆς δικῆς του ζωῆς καί θυσίας μᾶς χαρίζει αὐτή τή δωρεά, δέν τιμωρεῖται τώρα γιά τίς ἁμαρτίες μας, οὔτε παρασκευάζεται τώρα τό φάρμακο, οὔτε πλάθει τώρα νέα μέλη, οὔτε μᾶς δίνει τώρα τίς νέες δυνάμεις, ἀλλά καί τά μέλη τά ἔχει πλάσει καί τίς δυνάμεις τίς ἔχει βάλει μέσα μας καί τό φάρμακο τό ἔχει παρασκευάσει. Διότι, ἀπό τή στιγμή πού ὁ Χριστός ἀνέβηκε στόν Σταυρό καί ἀπέθανε καί ἀναστήθηκε, ἀποκαταστάθηκε ἡ ἐλευθερία τῶν ἀνθρώπων, συγκροτήθηκε ἡ μορφή καί τό κάλλος τους καί πλάσθηκαν τά νέα μέλη.

Ἔτσι, λοιπόν, λειτουργεῖ τό ἅγιο βάπτισμα καί ὄχι μόνο ἀπαλλάσσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν θάνατο καί τήν ἁμαρτία ἀλλά τοῦ προσφέρει ἄμεσα καί τή νέα ζωή.